

Posudek bakalářské práce Kateřiny Valečkové Syntaktická charakteristika tvorby Oty Pavla

Znalost tvorby Oty Pavla a zaujetí neopakovatelným stylem jeho próz vedly autorku k popisu syntaktického plánu tří vybraných textových segmentů vzpomínkových autobiografických próz, tvořených padesáti skladebními celky, a tří úryvků ze sportovně-reportážních povídek obdobného rozsahu.

Bakalářská práce má rozsah 33 stran, včetně dvou tabulek vyjadřujících zastoupení jednotlivých typů zkoumaných syntaktických prostředků. V první kapitole se autorka zcela přirozeně věnuje problematice uměleckého stylu, v další pak podává přehled Pavlovy tvorby. Vlastní analýze předchází výčet skladebních prostředků, jež autorka pokládá za reprezentativní a charakterizuje je.

Hojný jazykový materiál, získaný excerpcí z uvedených textů, a následně kvantitativně analyzovaný, umožnil autorce rozhodnout, zda se její hypotézy potvrdily, či vyvrátily. Do jaké míry korespondují se zjištěnými závěry, vyjadřuje v Závěru.

Uvedme několik poznámek věcného charakteru. Na s.7 (poslední ř.) je vyjádření „jazyková a textová výstavba“ terminologicky nepřesné, neboť do jazykového systému patří i jazyková jednotka zvaná text. Nelze souhlasit s výkladem o klasifikaci epitet (s.20, poslední ř.) a s prezentací jejich dokladů (s.21). Na s.17 (14.-15.ř. zdola) má být podtržena i věta „...a flintičku hodil...“ (uplatňuje se i zde poměr důsledkový). Na s.24 (2.odst.) působí do jisté míry rozporně vyjádření „avšak ani ostatní texty nebudí dojem statičnosti, neboť v nich dominují souvětí souřadná a události jsou tedy pouze kladeny vedle sebe.“ Domnívám se, že souvislost zastoupení parataxe/hypotaxe s efektem dynamizace textu představuje problém značně složitý, poskytující jistě možnosti dalšího speciálního zkoumání a citlivé interpretace jeho závěrů, patrně na základě rozsáhlejšího jazykového materiálu.

Z hlediska jazykové kvality je text bakalářské práce v podstatě bezchybný – autorka respektuje normu odborného stylu, náležitě užívá lingvistickou terminologii. Místy shledáváme stylistické nepřesnosti či neobratnosti, např. není zřejmé (s.17), k čemu „je ponechán velký prostor čtenáři“ – vyjádření působí tak, jako by on mohl rozhodnout, o který významový poměr se jedná. Poněkud neobratné vyjádření najdeme rovněž v úvodu posledního odstavce na s.26, podobně v posledním skladebním celku 1.odstavce na s.16. Lexém *jakožto* je nespisovný a do odborného komunikátu nepatří (s.7, 3.ř.). Na s.5 (3.ř.) je nevhodný slovosled. Tvar *dosáhnul* (s.11, 2.odst.) je nespisovný.

V bakalářské práci jsou v několika případech porušeny zásady interpunkce – s.6, poslední ř.; s.9, 12.ř. zdola; s.10 uprostřed (chybí čárka před „a stylizoval se...“); s.11, 1.ř.; s.20, 6.ř.; s.31, 4.ř. Upozorněme ještě na drobnou formální nenáležitost – domnívám se, že na s.27 by měla být tučně vytištěna označení i dalších typů zkoumaných jazykových prostředků, např. výraz „nemotivované odchytky“, podobně na straně předcházející (3.ř.) pojem „vedlejší věta předmětná“ – přitom označení vedlejších vět přívlaskových a příslovečných zde tučně zvýrazněno je.

Domnívám se, že bakalářská práce Kateřiny Valečkové zcela splnila svůj cíl. Poskytuje řadu zajímavých poznatků, vyplývajících zejména ze srovnání obou sledovaných žánrů Pavlovy tvorby z hlediska stanovených kritérií. Autorka se snaží zodpovědně a citlivě vyjádřit, v kterých znacích se shodují, v kterých odlišují. Jednotlivá zjištění důsledně dokládá konkrétními příklady zkoumaných jazykových prostředků. Všechny typy skladebních prostředků s vyjádřením míry zastoupení jsou prezentovány v přehledných tabulkách.

Bakalářskou práci navzdory uvedeným nedostatkům doporučuji k obhajobě a navrhuji ohodnotit ji klasifikačním stupněm **velmi dobře**.

PhDr. Zdeněk Suda, CSc.
vedoucí bakalářské práce